

РЕШЕНИЕ

№ 132

гр. Пловдив, 04.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, XII СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и седми март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Симеон Г. Захариев

при участието на секретаря Боряна Д. Козова
като разгледа докладваното от Симеон Г. Захариев Търговско дело № 20235300900025 по описа за 2023 година

Иск с правно основание чл. 74 от ТЗ.

Община Пловдив, ЕИК 000471504, с адрес гр. Пловдив, пл. Стефан Стамболов №1, твърди, че е акционер в ответното Пълдин Туринвест АД, ЕИК 160053115, притежаващ 44 496 225 бр. обикновени, налични, поименни акции с право на глас в общото събрание на акционерите и с номинал на всяка една от по 1 (един) лев. Твърди също, че на 09.01.2023 г. в град Пловдив е проведено общо събрание на акционерите на Пълдин Туринвест АД, на което са взети решения, подробно посочени в исковата молба, за увеличаване на капитала и за изменение на устава на дружеството.

I. Според ищеца, всички взети решения на посоченото общо събрание на акционерите са незаконосъобразни и претендира да бъдат отменени, тъй като противоречат на чл. 51б, ал. 2, т. 1 и т. 2 ЗОБС.

Твърди, че с Решение № 576, взето с Протокол № 24 от 19.12.2022 г. на Общински съвет - гр. Пловдив, на основание чл.34 във вр. с чл. 2 от Наредбата за реда за учредяване и упражняване правата на собственост на Община Пловдив в публичните предприятия и търговски дружества с общинско участие в капитала, Общински съвет Пловдив не е дал съгласие за увеличаване на капитала и изменение на устава на Пълдин Туринвест АД, с което се намалява участието на Община Пловдив в капитала на дружеството, и е възложил на представителя на Община Пловдив в Общото събрание на акционерите Я. М. да направи изрично изявление пред Общото събрание, че акционерът Община Пловдив упражнява правото по чл. 51 б, ал. 2 от Закона

за общинската собственост на „блокираща квота“ при вземането на решения за изменение на устава и за увеличаване на капитала. Според него, с така приетото решение от 19.12.2022 г., Общински съвет - Пловдив блокира възможността да се приемат решенията на Общото събрание на акционерите на Пълдин Туринвест АД от 09.01.2023 г. за увеличаване на капитала и за изменение на устава.

Счита, че при взимане на решенията по т.1 и т.2 от дневния ред е нарушена разпоредбата на чл. 51б, ал. 2 от Закона за общинската собственост, според която „Когато в търговското дружество, в капитала на което се внася непаричната вноска, има и частно участие, общината има блокираща квота при вземането на следните решения: 1. изменение на устава или на дружествения договор; 2. увеличаване и намаляване на капитала“. Твърди, че Община Пловдив, в качеството си на акционер, е упражнила това право, което е достатъчно решенията да не се взимат от Общото събрание на акционерите, и да се отхвърлят предложенията на вносителя им. Според ищеца, налага се извод, че няма валидно взети решения по нито една от точките от дневния ред, доколкото всички те са по своята същност решения за увеличаване на капитала и решения за промяна на устава, тоест всички попадат в приложното поле на чл. 51б, ал. 2 от ЗОБС.

II. Ищецът твърди, че взетите решения на Общото събрание на акционерите на Пълдин Туринвест от 09.01.2023 г. противоречат на чл. 28, ал. 7 от Закона за приватизацията и следприватизационния контрол/ЗПСК/.

Според него, решението, взето по точка 1, съгласно което отпада предимството на акционерите да придобият част от новите акции, има за резултат намаляване на участието на Община Пловдив в капитала на дружеството - от 25 % на 22.9 %, което противоречи на чл. 28, ал. 7 от Закона за приватизация и следприватизационен контрол, тъй като ответното дружество е с общинско участие в капитала, и за него не се допуска намаляване на това участие без съгласието на Агенцията за публичните предприятия и контрол, съответно на общинския съвет. Твърди, че с Решение № 576, взето с Протокол № 24 от 19.12.2022 г., с което се упълномощава представителят на Община Пловдив относно участието в цитираното общо събрание на акционерите на Пълдин Туринвест АД, Общински съвет Пловдив в т.І /едно римско/ изрично заявява, че „Не дава съгласие за увеличаване на капитала и изменение на устава на Пълдин Туринвест АД по представения проект на дневен ред, с което се намалява участието на Община Пловдив в капитала на дружеството“. Ето защо счита, че решенията, взети на общото събрание на акционерите, проведено на 09.01.2023 г., които се отнасят до увеличаване на капитала, отпадане правото на останалите акционери да запишат акции, както и съответното изменение на устава, са взети в противоречие с посочената императивна законова разпоредба и като такива следва да бъдат отменени.

III. Ищецът твърди, че взетите решения противоречат на чл. 194, ал.4 от ТЗ, съгласно който решението на общото събрание за отпадане правото на акционерите да придобият от новоиздадените акции се обявява в Търговския

регистър предварително, което в настоящия случай не било направено.

Според него, взетото решение за увеличение на капитала при условията новите акции да бъдат записани от определено лице на определена цена, при отпадане правото на останалите акционери да запишат нови акции:

1/ без преди това да е взето изрично решение на Общото събрание на акционерите по реда на чл. 194, ал. 4 от ТЗ с изискуемото от закона мнозинство;

2/ без да е предоставен Доклад на Съвета на директорите и

3/ без преди това същото да е предварително обявено по партидата на дружеството в ТРРЮЛНЦ,

е в противоречие с предвидения в ТЗ ред, което обосновава извод за незаконосъобразност на обжалваните решения.

Предвид изложените твърдения, моли да се постанови решение, с което, на основание чл. 74 от ТЗ, да се отменят като незаконосъобразни всички взети решения на проведеното на 09.01.2023 г. общо събрание на акционерите на Пълдин Туринвест АД.

Ответното дружество Пълдин Туринвест АД, ЕИК 160053115, седалище и адрес на управление гр. Пловдив, бул. България № 97, чрез процесуалния си представител адвокат Н. К., счита иска за допустим, но неоснователен.

Оспорва всички подробно изложени по-горе твърденията на ищеца за допуснати материално-правни нарушения на закона относно взетите на посоченото събрание решения.

Оспорва истинността на представения от ищеца документ – „Решение № 576 на Общински съвет Пловдив, взето с протокол № 24 от 19.12.2022 г.“. Твърдението на ответника е, че този документ, чрез вписаното в него съдържание на текста по т. I и т. III, не отговаря на действителното фактическо положение, тъй като на заседанието си от 19.12.2022 г. Общинският съвет не е приемал вписаните в документа решения по посочените т. I и т. III.

В случай, че съдът приеме, че верността на посочения документ не е опровергана в процеса, тогава евентуално поддържа становище, че „изчерпателното последващо решение на Общинския съвет, вписано като т. II, само по себе си отменя предходното решение по т. I и обезсмисля решението по т. III“.

Ответното дружество оспорва твърдението на ищеца за наличието на блокиращата квота на Община Пловдив и нарушение на разпоредбата на чл. 51б, ал.2 от Закона за общинската собственост (ЗОбС) при проведеното гласуване на извънредно общо събрание на дружеството. Счита, че посочената норма няма приложение, тъй като няма обратно действие и по аргументи, посочени в отговора на исковата молба.

Оспорва твърденията на ищеца за нарушение на чл. 28, ал. 7 от Закона за приватизация и следприватизационен контрол, тъй като изискваното от нея съгласие на Общинския съвет е било дадено, а законът в случая не изисква даване на съгласие и от Агенцията за публичните предприятия и контрол.

Ответникът оспорва и твърдението на ищеца за нарушение на чл. 194, ал.4 от ТЗ, тъй като твърди, че първо, предварително обявяване в ТР не е било необходимо; второ, в ТР е заявено обявяване на Решението по чл. 194, ал. 4 ТЗ, както се изисква и трето, е налице доклад на Съвета на директорите на дружеството от 02.12.2022 г. по чл. 194 ал. 4 от ТЗ, който е бил част от писмените материали по чл. 224, ал. 1 от ТЗ, предоставени на ищеца с обосновка за причините, поради които е предложено да отпадне правото на акционерите да участват в това увеличение на капитала и с емисионна стойност на акциите, а изводите относно този доклад са такива по неговата целесъобразност. Твърди също, че ищецът, като акционер, е бил уведомен за проекто-решението по чл. 194, ал. 4 ТЗ, както и че решението е прието от общото събрание на Пълдин Туринвест АД с единодушие.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства, както и доводите на страните, намира за установено следното:

Правото на иск по чл. 74, ал. 1 от ТЗ принадлежи на съдружниците и акционерите в търговско дружество, на които законът предоставя процесуална възможност да оспорят по съдебен ред всяко решение на общото събрание на дружеството, което противоречи на императивни законови разпоредби, на устава или на дружествения договор. Поради изрично очертаната персонална легитимация, активно легитимирани да предявяват подобни иски са само лица, които притежават качеството "съдружник" или "акционер" в дружеството, решенията на чието общо събрание се атакуват пред съда по реда на чл. 74 от ТЗ, като посоченото качество трябва да съществува към датата на провеждане на общото събрание, на което са взети решенията.

По делото е приет като доказателство /л.172 и сл. от делото/ заверен препис от книга на акционерите на ответното дружество, от който се установява, че към датата на провеждане на процесното извънредно общо събрание на съдружниците – 09.01.2023 г., Община Пловдив е акционер в Пълдин Туринвест АД, ЕИК 160053115, притежаващ 44 496 225 бр. обикновени, налични, поименни акции с право на глас в общото събрание на акционерите и с номинал на всяка една от по 1 (един) лев. Посоченото доказателство не е оспорено от ищеца.

Събранието е проведено на 09.01.2023 г., а исковата молба, по повод на която е образувано настоящото дело, е подадена на 17.01.2023 г., поради което се налага извод, че е спазен 14-дневния срок по чл. 74, ал.2 от ТЗ за предявяване на иска.

Ето защо съдът намира предявения иск за допустим.

По същество:

По делото е приет като доказателство /л.25-35 от делото/, неоспорено от страните, протокол от проведено на 09.01.2023 г. в град Пловдив извънредно общо събрание на акционерите на Пълдин Туринвест АД. От него се установява, че на събранието са присъствали или са били представлявани всички акционери, притежаващи общо 100% от вписания капитал на дружеството.

Също, съгласно отразеното в него, събранието е било свикано с писмени покани, изпратени до акционерите, връчени както следва:

На Община Пловдив – с покана с изх.№ 19/02.12.2022, връчена с вх. № 22 – Ф-7662/02.12.2022 г.; на Булинвест Пловдив – АД – с покана с изх.№ 21/02.12.2022 г., връчена с вх.№ 03/05.12.2022 г.; на ИАГ ИНВЕСТ ООД – Пловдив – с покана с изх.№ 22/02.12.2022 г., връчена с вх.№ ВК-05/05.12.2022 г.; на Стария Пловдив АД – Пловдив – с покана с изх.№ 20/02.12.2022 г., връчена с вх.№ 03/05.12.2022 г. и на В.А.Г. от ** – покана с изх.№ 23/02.12.2022 г., връчена лично на 05.12.2022 г.

Поканата до ищеца е приета като доказателство по делото /л.45 от делото/ и не е оспорена от него.

По делото са приети като доказателства и не са оспорени от страните:

Писмо, от Пълдин Туринвест АД с изходящ № 24/02.12.2022 г. и вх.№ на Община Пловдив 22–Ф–7662/02.12.2022 г. /л.13/, съгласно което във връзка с решение на Съвета на директорите на Пълдин Туринвест АД от 02.12.2022 г. за свикване на извънредно общо събрание на акционерите на дружеството за 09.01.2023 г., съответно при липса на кворум за 24.01.2023 г. – 13.00 ч., се изпращат материалите, които съдържат конкретни проекто-решения по всяка точка от дневния ред, доклад на Съвета на директорите на Пълдин Туринвест АД по чл. 194, ал.4 от ТЗ, доклад за извършена експертна оценка от вещи лица № 20210929090006/30.09.2021 г., както и документи за собственост на Община Варна на апортираните акции, подробно описани в материалите.

Приети са като доказателства, представени от ответника с отговора на исковата молба /л.120 и сл./, които не са оспорени от ищеца: „Материали за извънредно Общо събрание на съдружниците на Пълдин Туринвест АД, насрочено за 09.01.2023 г., съответно при липса на кворум за 24.01.2023 г. – 13.00 ч., съдържащи дневен ред и проекто-решения по всяка точка от него, както и Доклад на Съвета на директорите от 02.12.2022 г.

Между страните не се спори, че така приетите по делото като доказателства „Материали за извънредно Общо събрание на съдружниците“ на ответното дружество са идентични с приложените към цитираното писмо от Пълдин Туринвест АД до акционера Община Пловдив, с изходящ № 24/02.12.2022 г.

Прието е като доказателство Заявление Г1 № 20230116080413 /л.118 от делото/ до Търговския регистър за обявяване на решение за отпадане или ограничаване на предимствата на акционерите.

Съгласно цитирания протокол от проведеното на 09.01.2023 г. извънредно общо събрание на акционерите /ОСА/ на Пълдин Туринвест АД, на него са взети следните решения:

„1. ОСА приема предложението на Съвета на директорите за увеличаване на капитала на дружеството по реда на чл. 193 и чл. 195 от Търговския закон, като при това увеличаване отпада предимството на акционерите да придобият част от новите акции, която съответства на дела им в капитала преди увеличението, по причини, изложени в доклад на Съвета на директорите по чл. 194, ал. 4 от ТЗ, както следва;

1.1. ОСА УВЕЛИЧАВА капитала на „Пълдин Туринвест“ АД - гр. Пловдив, ЕИК; 160053115 от 177 984 899 лв. на 194 299 299лв. чрез издаване на нови 16 314 000 броя обикновени налични поименни акции с право на глас в общото събрание на акционерите с номинална и емисионна стойност от 1 лв. /един лев/ всяка и под условие, че новите акции се запишат от определено лице - Община Варна, ЕИК: 000093442 на определена цена - 1 /един/ лев за всяка нова акция, с непарична вноски, представляваща 16 314 000 броя обикновени безналични акции с право на глас в общото събрание, всяка една с номинал от 1 /един/ лев от капитала на „Международен Панаир Пловдив“ АД, ЕИК: 825278766, оценена по реда на чл. 72, ал. 2 от ТЗ от три вещи лица, съгласно акт за назначаване на вещи лица № 20210929090006/30.09.2021г. При това увеличаване, на основание чл. 194, ал. 4 от Търговския закон, отпада предимството на акционерите да придобият част от новите акции, която съответства на дела им в капитала преди увеличението по причини, изложени в Доклад на Съвета на директорите на „Пълдин Туринвест“ АД по чл. 194, ал. 4 от ТЗ от 02.12.2022г.

1.2. Увеличението на капитала се извършва по реда на чл.193 от ТЗ и чл.195 от ТЗ, под условие, че новите акции се записват - поемат от определено лице: Община Варна, п.к.9000, бул. Осми приморски полк №43, БУЛСТАТ 000093442, на определена цена - 1 /лев/, която има право да запише 16 314 400 броя от новите акции от капитала на „Пълдин Туринвест“ АД гр. Пловдив и срещу стойността им да внесе /апортира/, като непарична вноски 16 314 400 (шестнадесет милиона триста и четиринадесет хиляди и четиристотин) броя обикновени безналични поименни акции с право на глас в Общото събрание на акционерите, всяка една с номинал от по 1 (един) лев от капитала „Международен Панаир Пловдив“ АД, град Пловдив, ЕИК: 825278766, оценени по реда на чл.72 от ТЗ от три вещи лица, съгласно акт за назначаване на вещи лица № 20210929090006/30.09.2021 г.

Община Варна е придобила акциите съгласно договор за безвъзмездно прехвърляне на 16 314 400 поименни акции, представляващи 29% от капитала на „Международен Панаир Пловдив“ № 101/09.09.2016 г., подписан между ДЪРЖАВАТА, чрез *** Б. Л., като ПРЕХВЪРЛИТЕЛ, и Община Варна, чрез *** И. П., като ПРИОБРЕТАТЕЛ, решение № 623/29.07.2016 г. на Министерски съвет на Република България; справка за наличност на финансови инструменти, към дата 20.10.2016 г, издадена от Централен Депозитар АД гр. София, с изх. № 01 -2016- 2615/21.10.2016 г.

Описаните по-горе акции на Община Варна, са оценени по реда на чл.72 от ТЗ от три вещи лица съгласно акт за назначаване на вещи лица №20210929090006/30.09.2021 г. на обща стойност 16 314 400 лв.

Заклучението на вещите лица за оценка на непаричната вноски е представено в Търговския регистър с вх. №20211007134216 от 07.10.2021г, и е одобрено от Агенция по вписванията, съгласно уведомително писмо до вносителя на непаричната вноски Община Варна, с изх. №20210929090006-3/08.10.2021 г.

1.3. На основание чл.194, ал.4 от Търговския закон, отпада предимството на акционерите да придобият част от новите акции, която съответства на дела им

в капитала преди увеличението по причини, изложени в доклад на Съвета на директорите на Пълдин Туринвест АД по чл. 194 ал.4 от ТЗ от 02.12.2022 г.

1.4. Срещу непаричната вноска Община Варна има право да запише 16 314 400 (шестнадесет милиона триста и четиринадесет хиляди и четиристотин) броя нови обикновени налични поименни акции с право на глас в общото събрание на акционерите, с номинална и емисионна стойност на всяка една от по 1 /един/ лев, от това увеличение на капитала на „Пълдин Туринвест“ АД гр. Пловдив и внесе срещу стойността им като непарична вноска в капитала на „Пълдин Туринвест“ АД гр.Пловдив 16 314 400 броя обикновени безналични поименни акции с право на глас в Общото събрание на акционерите, всяка една с номинална стойност от по 1(един) лев, от капитала на „Международен Панаир Пловдив“ АД- гр.Пловдив, ЕИК: 825278766, оценени по реда на чл.72 ал.2 от ТЗ на обща стойност 16 314 400лв.

Община Варна, гр.Варна бул. Осми приморски полк № 43, БУЛСТАТ 000093442, внася в капитала на „Пълдин Туринвест“ АД гр.Пловдив, ЕИК: 160053115 като непарична вноска (апорт) следните акции, собственост на Община Варна, паричната оценка на които е извършена по реда на чл.72 от ТЗ от три вещи лица: съгласно акт за назначаване на вещи лица № 20210929090006/ 30. 09. 2021 г. и която оценка е на обща стойност 16 314 400 лв.

ПРЕДМЕТ НА НЕПАРИЧНАТА ВНОСКА: 16 314 400 (шестнадесет милиона триста и четиринадесет хиляди и четиристотин) броя обикновени безналични поименни акции с право на глас в общото събрание на акционерите, всяка една с номинал от по 1 (един) лев от капитала на „Международен Панаир Пловдив“ АД, гр. Пловдив, ЕИК: 825278766.

Документи, установяващи правото на собственост на Община Варна, върху акциите, описани по-горе, и основание на правата на вносителя ОБЩИНА ВАРНА: Договор за безвъзмездно прехвърляне на 16 314 400 поименни акции, представляващи 29% от капитала на „Международен Панаир Пловдив“ №101/09.09.2016 г., подписан между ДЪРЖАВАТА, чрез *** Б. Л., като ПРЕХВЪРЛИТЕЛ, и Община Варна, чрез *** И. П., като ПРИОБРЕТАТЕЛ; Решение № 623/29.07.2016 г. на Министерски съвет на Република България; справка за наличност на финансови инструменти, към дата 20.10.2016 г., издадена от Централен Депозитар АД гр. София изх. № 01-2016-2615/21.10.2016 г.; книга на акционерите на „Международен Панаир Пловдив“ АД - гр. Пловдив към 15.09.2022 г., издадена от „Централен депозитар“ АД - гр. София.

1.5. Срок за записване на новите акции всеки работен ден от 9,00 ч. до 17,00 ч. в тридесетдневен срок от приемане на решението на ОСА за увеличаване на капитала чрез подаване на писмено заявление по образец, на адреса на управление на дружеството в гр. Пловдив, бул. България № 97. В същия срок Община Варна следва да представи писмено съгласие за непаричната вноска по чл.73 от ТЗ с нотариална заверка на подписа.

Ако в срока за записване на нови акции те не бъдат записани изцяло, капиталът на дружеството се увеличава само със стойността на записаните

акции.

Получаване на удостоверителни документи за издадените акции - След вписване на увеличението на капитала в Търговския регистър, съответно регистриране на прехвърлянето на акциите от „Международен Панаир Пловдив“ АД, в резултат на апорта в „Централен депозитар“ АД гр. София, увеличението на капитала на дружеството се вписва в акционерната книга на „Пълдин Туринвест“ АД, което дружество издава в 14-дневен срок временно удостоверение на акционера за притежаваните нови акции от увеличението на капитала.

2. Общото събрание на акционерите приема следните промени в устава на „Пълдин Туринвест“ АД, както следва:

2.1. В заглавието - първото изречение от устава се изменя така:

„Този устав е приет с решение на ОС на 30.06.2006г. и е изменян и допълван с решения на СД от 29.11.2006г., от 26.02.2007г., от 19.04.2007г. и решения на ОСА от 31.01.2007г. и 10.09.2010г., решение на ОСА от 30.11.2020г. и решение на ОСА от 09.01.2023г.“

2.2. Изменят се чл. 7, ал. 1 и се добавя нова ал.12 на чл.7 от устава, както следва:

„Чл. 7. (1) Капиталът на дружеството е в размер на 194 299 299 (сто деветдесет и четири милиона двеста деветдесет и девет хиляди двеста деветдесет и девет) лева, разпределен в 194 299 299 (сто деветдесет и четири милиона двеста деветдесет и девет хиляди двеста деветдесет и девет) броя обикновени акции, с право на един глас, всяка с номинална стойност от по 1 (един) лев.“

„Чл.7 (12) Капиталът на дружеството до размер на 16 314 400 /шестнадесет милиона триста и четиринадесет хиляди и четиристотин/ лева е непарична вноска на Община Варна, п.к.9000, гр. Варна, бул. Осми приморски полк № 43, БУЛСТАТ 000093442, представляваща 16 314 400 броя безналични акции от капитала на „Международен Панаир Пловдив“ АД гр.Пловдив, ЕИК 825278766, паричната оценка на които е извършена по реда на чл.72, ал.2 от ТЗ от три независими вещи лица, съгласно акт за назначаване на вещи лица №20210929090006/30.09.2021 г., и е на обща стойност в размер на 16 314 400лв.

Описание на непаричната вноска и основанието на правата на вносителя Община Варна по описаните по-горе акции, както следва: 16 314 400 (шестнадесет милиона триста и четиринадесет хиляди и четиристотин/ броя обикновени безналични поименни акции с право на глас в Общото събрание на акционерите, всяка една с номинал от по 1 (един) лев от капитала на „Международен Панаир Пловдив“ АД, гр. Пловдив, ЕИК 825278766.

Документи, установяващи правото на собственост на Община Варна върху акциите, описани по-горе, и основание на правата на вносителя Община Варна: Договор за безвъзмездно прехвърляне на 16 314 400 поименни акции представляващи 29% от капитала на „Международен Панаир Пловдив“ № 101/09. 09. 2016 г. подписан между ДЪРЖАВАТА, чрез *** Б. Л., като

ПРЕХВЪРЛИТЕЛ, и Община Варна, чрез *** И. П., като ПРИОБРЕТАТЕЛ; решение № 623/ 29. 07. 2016 г. на Министерски съвет на Република България; справка за наличност на финансови инструменти към дата 20.10.2016 г., издадена от „Централен Депозитар“ АД гр. София, изх. № 01-2016-2615/21.10.2016г.; книга на акционерите на „Международен Панаир Пловдив“ АД гр. Пловдив, издадена към 15.09.2022 г. от Централен депозитар АД гр. София.“

2.3. Изменя се чл.13, ал.1 и се добавят нови ал.3 и ал.4 на чл.13 от устава, със следното съдържание:

„Чл.13 (1) Акционер може да се разпорежда с всички или част от акциите си в дружеството в полза на физическо или юридическо лице в съответствие с ал. 3 по-долу.

(3) Акционер може да се разпорежда с акциите си в полза на друг акционер без ограничения. Разпореждането с акции в полза на трети лица, които не са акционери, се извършва, както следва: всеки акционер следва да предложи писмено първо на друг акционер акциите, които има намерение да прехвърли, при същите условия на разпореждане, договорени с трети лица, и може да се разпорежи с тях на трети лица, които не са акционери, само и единствено, ако друг акционер в предоставения писмено срок, който не може да бъде по-малък от 14 (четиринадесет) работни дни, изрично писмено откаже да ги приеме. Разпоредителни сделки във всички останали случаи могат да бъдат извършвани само след решение за това на общото събрание на акционерите, взето с мнозинство от 2/3 от вписания в Търговския регистър капитал.

(4) При нарушаване на разпоредбата чл. 13, ал. 3 сделката няма действие за дружеството и не се вписва в акционерната книга, съответно дружеството няма да признае каквито и да било права на акционер на което и да е лице, в полза на което е било направено прехвърлянето, нито се счита, че такова лице има права на акционер или каквито и да било други права върху акциите.“

2.4. Изменя се чл.21, ал. 1 от устава по следния начин:

„Чл. 21(1) ОС се свиква по реда на чл.223 от ТЗ. Свикването на ОС на акционерите се извършва чрез покана, обявена в Търговския регистър, като времето от обявяването в Търговския регистър до откриването на общото събрание не може да бъде по малко от 30 дни.“

Видно от представения протокол, решенията по всички точки от дневния ред, подробно изложени по-горе, са взети ЕДИНОДУШНО с гласуване „За“ – 177 984 899 броя акции или 100 % от представения капитал и гласуване „Против“ – на 0 броя акции или 0 % от представения капитал, при „Въздържал се“ – 0 броя акции или 0% от представения капитал. Не се спори между страните, че пълномощникът на ищеца Община Пловдив е гласувал „ЗА“ всяко едно от подробно цитираните и атакувани решения.

При така изложената фактическа обстановка съдът намира, че се налагат следните правни изводи.

Твърдят се от ищеца материално-правни нарушения, подробно описани по-горе, които според него опорочават законосъобразността на взетите решения

на Общото събрание на акционерите на ответното дружество, проведено на 09.01.2023 г. Тежестта за доказване на неговата законосъобразност, както и на взетите на него решения, е изцяло върху ответното дружество, което е указано своевременно с доклада по делото.

Не се спори между страните, а и от подробно описаните, приети по делото доказателства, се установява, че Община Пловдив, в качеството ѝ на акционер в Пълдин Туринвест АД, е била поканена за провеждане на извънредно общо събрание на 09.01.2023 г. с покана с изх. № 19/02.12.2022 г. от Съвета на директорите на Пълдин Туринвест АД, връчена с вх. № 22 Ф-7662/02.12.2022 г. на Общината.

Съгласно чл. 223, ал. 3 ТЗ „Свикването /на Общото събрание на акционерите/ се извършва чрез покана, обявена в търговския регистър. Уставът може да предвиди свикването да стане само с писмени покани.“

Съгласно чл.223, ал.5 от ТЗ „Времето от обявяването в търговския регистър до откриването на общото събрание не може да бъде по-малко от 30 дни.“

Предвид изложеното, налага се извод, че посочената императивна норма е спазена, като ищецът, в качеството му на акционер, е поканен в законоустановения срок преди провеждане на събранието.

I. На първо място ищецът твърди, че решенията, взети на Общото събрание на акционерите, проведено на 09.01.2023 г., са незаконосъобразни, защото е нарушена нормата на чл.51б, ал.2, т.1 и т.2 от Закона за Общинската собственост /ЗОбС/.

Съгласно чл.51б, ал.1, от ЗОбС:

„Общината може да внася свободни имоти и вещи или вещни права върху имоти, частна общинска собственост, като непарична вноска в капитала на търговски дружества при условия и по ред, определени в наредбата по чл. 51а, ал. 4, след решение на общинския съвет, прието с мнозинство от две трети от общия брой на общинските съветници.

Съгласно ал.2: „Когато в търговското дружество, в капитала на което се внася непаричната вноска, има и частно участие, общината има блокираща квота при вземането на следните решения:

1. изменение на устава или на дружествения договор;
2. увеличаване и намаляване на капитала“

Ищецът твърди, че:

- има посочената блокираща квота по смисъла на ал.2;
- решенията на Общото събрание на акционерите за изменение на устава, както и за увеличение на капитала, могат да се вземат само при наличие на съгласие на Общинския съвет, а такова в случая не е давано.

Съдът намира тези твърдения за неоснователни.

Няма спор, че посочените законови разпоредби са в сила, считано от 02.01.2018 г. Казаното означава, че при липса на друга изрична регламентация и при наличие на посочените законови предпоставки, за която

и да е Община с участие в търговско дружество с частно участие, такава блокираща квота ще възникне, ако общината тепърва внася непарична вноска. В този случай, право на останалите акционери е да преценят и решат дали да приемат такава непарична вноска, именно предвид правата, които ще възникнат за Общината.

На разпоредбата на чл.51б, ал.2, т.1 и т.2 от Закона за Общинската собственост /ЗОбС/, няма спор, не е придадено обратно действие с изрична разпоредба /чл. 14, ал.1 ЗНА/, поради което не може да се сподели като основателно твърдението на ищеца, че правото на блокираща квота е възникнало и се прилага и относно вече създадените търговски дружества с общинско и частно участие, в които непаричните вноски са били осъществени преди 02.01.2018 г., какъвто е случая с ответното дружество.

Допълнителен довод в това отношение са нормалните членствени правоотношения между акционерите, които се регламентират от установената законова база и устава на съответното дружество. Така, участието на който и да е акционер в дружество, в което друг акционер има блокираща квота, е резултат на предварителна негова преценка, предвид важността на това изключително съществено право. Обратно, правно недопустимо е създаването на привилегировани права за един акционер за сметка на друг, с последващ законов акт, който принудително преурежда тези отношения.

В процесния случай Община Пловдив, в качеството ѝ на акционер в ответното дружество, няма спор, не е извършила каквато и да е непарична вноска, считано от 02.01.2018 г. /датата на влизане в сила на чл.51б, ал.2, т.1 и т.2 от Закона за Общинската собственост /ЗОбС/ до момента. Казаното означава, че за нея не е възникнало и твърдяното от ищеца право на „блокираща квота“ при взимане на решения от общото събрание на акционерите на ответното дружество, с които се изменя уставът и/или се увеличава или намалява капиталът. Ето защо, съдът намира, че разпоредбата на чл.51б, ал.2, т.1 и т.2 от Закона за Общинската собственост /ЗОбС/ е неотносима и неприложима към процесния случай, а този довод на ищеца – за неоснователен.

Съгласно чл.221, т.1 и т.2 от ТЗ, „Общото събрание:

1. изменя и допълва устава на дружеството;
2. увеличава и намалява капитала;“

А съгласно чл. 230, ал.2 от ТЗ, „За решенията по чл. 221, т. 1, 2 и 3 (само за прекратяване) се изисква мнозинство 2/3 от представения капитал. За тези случаи уставът може да предвиди друго по-голямо мнозинство.“

От представения и неоспорен от страните протокол от проведеното на 09.01.2023 г. общо събрание на акционерите на ответното дружество е видно, че процесните решения за изменения на устава, както и за увеличаване капитала на дружеството, са взети с пълно единодушие, като пълномощникът на акционера Община Пловдив е гласувал „ЗА“ всяко едно решение. Казаното означава, че посочените решения са взети при спазване разпоредбите на чл.221, т.1 и т.2 във вр. с чл. 230, ал.2 от ТЗ, а нормата на чл.51б, ал.2, т.1 и т.2 от Закона за Общинската собственост /ЗОбС/, е неотносима.

За пълнота на изложението относно доводите и възраженията на страните, съдът намира и следното:

Дори да се приеме, че ищецът има право на блокираща квота по смисъла на чл.51б, ал.2, т.1 и т.2 от Закона за Общинската собственост /ЗОБС/, /което съдът по изложените мотиви не споделя/, тази норма предоставя на притежателя на блокиращата квота едно право и правна възможност. Реализиране на това право би било изцяло в правомощията и преценката на носителя му.

Упражняването на това право предполага осъществяване на следния фактически състав:

1/ Ясно формирана воля за реализиране на дадената от закона правна възможност;

2/ Недвусмисленото ѝ изразяване – пред компетентния за това орган и

3/ По установения от закона ред.

Формирането и изразяването на волята предполагат, от една страна, взимане на решение на носителя на правото, а от друга – неговото външно изразяване и реализиране.

Ако се допусне, че акционерът Община Пловдив има право на блокираща квота, както и че е изразил несъгласие с предложените изменения, следва категорично да се даде отговор на въпроса –

Достатъчно ли е декларативно изявление в този смисъл?

Според съда – отговорът е категорично – не.

Случаите, при които законът свързва настъпването на определени правни последици само и единствено с отправяне на изявление на носителя на едно право, са изключение, а не правило. Такава е например нормата на чл.125, ал.2 от ТЗ, която предвижда възможността съдружник в дружество с ограничена отговорност да прекрати участието си в него с „писмено предизвестие, направено най-малко 3 месеца преди датата на прекратяването“.

Няма никакво съмнение, че в посочения случай на едностранно упражняване на право – да се прекрати участие в такова дружество, за да настъпят правните последици, е достатъчно кумулативното наличие на следните предпоставки: отправено изявление до дружеството; това изявление да е писмено, както и то да е направено най-малко три месеца преди датата на прекратяване. Очевидно е, че именно поради факта, че законът допуска да е достатъчно едностранно изявление, свързва с него задължителни, допълнителни предпоставки:

- Писмена форма на изявлението и
- Изтичане на законоустановен тримесечен срок преди автоматичното настъпване на правните последици.

Писмената форма на изразяване на едностранното изявление, няма спор, е свързана както с доказване на волята, така и за доказване спазване на законоустановения срок.

Очевидни са разликите с процесната хипотеза, като единственият и безпротиворечив извод е, че в настоящия случай, законът не допуска само наличието на „съгласие“, като декларация, а предпоставя както това да е изразено пред изрично посочения и единствено компетентен орган и то в законоустановения ред – чрез гласуване.

В настоящия случай нито ТЗ, нито ЗОБС допускат възможността за друг израз на волята – напр. писмено и свързано с определен срок. И това е така, просто защото са налице изрични законови норми как се изразява воля при провеждане на Общо събрание на акционерите и то по изрично предвидени въпроси, с оглед тяхната значимост за дружеството.

Както се посочи, съгласно чл. 221, т.1 и 2 във вр. с чл. 230 от ТЗ, единственият орган, който има право да взема решения относно увеличаване на капитала и изменение на устава, е общото събрание на акционерите, а единственото правнозначимо действие за реализиране или активиране на тази квота и блокиращото ѝ действие, е гласуването при взимане на посочените решения. Нормата на чл.51б, ал.2, т.1 и т.2 от Закона за Общинската собственост /ЗОБС/ в този случай изисква недвусмислено *съгласие на носителя на правото*.

Казаното означава, че ако се приеме съществуването на блокираща квота, единственият законосъобразен начин да се приеме предложено изменение в устава на ответното дружество, респ. увеличаване на капитала му, е носителят на правото на блокираща квота да гласува „За“ такова решение. Всяка друга форма, при която този акционер е против, въздържал се или просто не е гласувал, или не се е явил, би довела до липса на изискуемото от закона задължително изрично съгласие, респ. незаконосъобразност на така взето решение.

В процесния случай, видно от представения протокол, пълномощникът на Община Пловдив Я. М., е гласувал точно така - изрично „ЗА“ посочените решения.

Ето защо, налага се извод, че дори да се приеме, че такава блокираща квота е налице за ищеца като акционер, фактическият състав за нейното реализиране не е осъществен, поради извършеното от него реално гласуване „ЗА“ всички предложени промени.

Ако представителят на Община Пловдив Я. М.:

- Не се е явил на проведеното общо събрание, или
- Не е гласувал предложените промени, или
- Просто е гласувал с „въздържал“ се, или
- Директно е гласувал „против“ тях,

то констатацията, при което и да е от посочените фактически и правни действия, би била, че „съгласие“ по смисъла на посочената законова норма, не е налице, а правната последица би била - упражняване на описаната блокираща квота.

Точно обратното – представителят на Община Пловдив изрично е гласувал „За“ предложените промени в Устава и капитала на дружеството, а

това е бил и единственият начин тези промени да се приемат от Събранието напълно законосъобразно.

Ищецът не твърди, че гласуването на неговия представител е против или не съответства на действителната му воля. Такова несъответствие не се установява и от представеното по делото пълномощно № 22Ф-7662/09.01.2023 г. /л.165 от делото/ от Кмета на Община Пловдив за представителя Я. М. М., което не бе оспорено от ищеца. Съгласно т.ІІ на същото: „Упълномощава Я. М. – представител на Община Пловдив в редовните и извънредни Общи събрания на „Пълдин туринвест“ АД – Пловдив, да гласува проекто-решенията в предложения дневен ред на извънредното общо събрание на акционерите на дружеството, което ще се състои на 09.01.2023 г. в 13.00 ч. или при липса на кворум на 24.01.2023 г. от 13.00 ч., както следва:

1. Увеличаване на капитала на дружеството по реда на чл.193 и чл. 195 от ТЗ..... - **да гласува „ЗА“;**
2. Промени в устава на дружеството – **да гласува „ЗА“.**

При така недвусмислено изразена воля на упълномощителя, както и категоричното ѝ изразяване и удовлетворяване, чрез действията на пълномощника на процесното общо събрание на акционерите, чрез проведеното еднозначно, категорично и недвусмислено гласуване „ЗА“ всички предложени промени в устава и увеличаване на капитала, се налага извод, че дори за акционера Община Пловдив да съществува право на блокираща квота, съгласно чл.51б, ал.2, т.1 и т.2 от Закона за Общинската собственост /ЗОбС/, при проведеното гласуване това право не е реализирано.

Не на последно място съдът намира, че следва да се даде ясен и категоричен отговор на въпроса:

Каква е всъщност действителната воля на Общински съвет – Пловдив по предложените промени в устава на Пълдин Туринвест АД и относно увеличаване на капитала му?

По същество не се спори между страните, че съгласно чл. 2 от Наредбата за реда за учредяване и упражняване правата на собственост на Община Пловдив в публичните предприятия и търговски дружества с общинско участие в капитала, приета с Решение № 65, взето с Протокол № 6 от 16.04.2021 г. на Общински съвет - гр. Пловдив, е регламентирано, че Общински съвет-Пловдив упражнява правата на Община Пловдив в търговски дружества с общинско участие в капитала, по реда и чрез органите, посочени в наредбата. Съгласно чл. 34 от същата наредба, в търговските дружества, в които община Пловдив е акционер, лицата, упълномощени да я представляват в общото събрание на акционерите, вземат предварително писмено съгласие под *Формата на решение на Общински съвет - Пловдив*, когато се изменя или допълва устава на търговското дружество, когато се намалява или увеличава капиталът на дружеството.

С исковата молба ищецът представя Решение № 576, взето с Протокол № 24 от 19.12.2022 г. на Общински съвет - гр. Пловдив, на основание чл.34 във вр. с чл. 2 от Наредбата за реда за учредяване и упражняване правата на

собственост на Община Пловдив в публичните предприятия и търговски дружества с общинско участие в капитала. Съгласно същото: „относно: Упълномощаване представителя на община Пловдив в общо събрание на акционерите на Пълдин Туринвест АД гр. Пловдив да гласува по проекторешенията на извънредното общо събрание на акционерите, което ще се проведе на 09.01.2023 г. или при липса на кворум на резервната дата 24.01.2023 г., Общински Съвет – Пловдив реши:

I. Общински съвет - Пловдив НЕ ДАВА СЪГЛАСИЕ за увеличаване на капитала и изменение на устава на “Пълдин Туринвест“ АД, с което се намалява участието на Община Пловдив в капитала на дружеството, като възлага на представителя на Община Пловдив в Общото събрание на акционерите па „Пълдин Туринвест“ Я. М. да направи изрично изявление пред Общото събрание, че акционерът Община Пловдив също така упражнява правото по чл. 51 б, ал. 2 от Закона за общинската собственост на „блокираща квота“ при вземането на решения за изменение на устава и за увеличаване на капитала.

II. Упълномощава Я. М. М. по всички предложения да гласува „ЗА“, а съгласно точка

III. В случай че на посоченото събрание се вземат предложените решения, упълномощава Кмета на Община Пловдив да ги обжалва по съдебен ред.“

В отговора на исковата молба ответното дружество е оспорило верността на така представеното решение относно текстовете на решенията по т. I и т. III, тъй като на заседанието си от 19.12.2022 г. Общински съвет - Пловдив не е приемал въобще такива решения.

С доклада по делото съдът откри производство по чл. 193 от ГПК по оспорване на истинността на представения от ищеца документ – „Решение № 576 на Общински съвет Пловдив, взето с протокол № 24 от 19.12.2022 г.“, по отношение на вписаното в него съдържание по т. I и т. III. Указано е на ответника, че върху него тежи доказателствената тежест за установяване на неистинността, изразена като „невярност“ на съдържанието на текста по т. I и т. III на документа.

За да постанови това, съдът изложи, че оспорения от ответника документ е издаден и подписан от Председателя на общинския съвет, като представляващ съвета. Документът не съдържа решения, които са взети лично от Председателя на общинския съвет, а съдържа решения на самия общински съвет, които са приети от общински съветници. Поради това документът е свидетелстващ и тъй като е издаден от длъжностно лице, е официален документ.

Ето защо по отношение на този документ е допустимо и съдът откри производството по чл. 193 ГПК. Доказателствената тежест в случая е на страната, която го оспорва – чл. 193, ал. 3, изр. 1. И тъй като документът не е частен, а официален, тежестта за установяване на неистинността му е върху ответника. А съгласно чл. 194, ал. 1, предл. 1-во ГПК проверката на документа следва да се извърши чрез сравняване с други безспорни документи.

По делото е приет като доказателство /л.149 и сл./ издаден и заверен от ОбС Пловдив препис от същия Протокол № 24, който е бил съставен при провеждане на заседанието му от 19.12.2022 г. Така завереният препис не бе оспорен от ищеца, поради което и предвид факта, че е издаден от представител на самия ОбС, съдът го приема за „безспорен документ“ по смисъла на чл. 194, ал.1 ГПК.

Съгласно представения Протокол № 24/19.12.2022 г., т.13 и 14 от дневния ред са били обединени под следния тематичен въпрос:

„Увеличаване капитала на „Пълдин туринвест“ АД и изменения на устава на дружеството и упълномощаване представителя на Община Пловдив в извънредно общо събрание на акционерите в „Пълдин туринвест“ АД да гласува по проекторешенията на извънредното общо събрание на акционерите, което ще се проведе на 09.01.2023 г. или при липса на кворум на резервната дата 24.01.2023 г.“

Съдът намира, че следва ясно да се отграничи, на първо място, какво се е гласувало. От така формулирания дневен ред е безспорно, че това са предложените на Община Пловдив, в качеството ѝ на акционер, изменения в устава и капитала на дружеството, посочени подробно в изпратените и получени предварително от този акционер материали относно предстоящото за провеждане извънредно общо събрание на дружеството.

На второ място, така формулираните въпроси от дневния ред, според настоящия състав на съда, недвусмислено сочат на два напълно ясни и логични факта:

1/ Че Общински съвет Пловдив ще обсъди предложените му „проекторешения“ относно увеличаване капитала и изменение на устава на Пълдин Туринвест АД и

2/ В зависимост от формираната воля, изразена чрез гласуване, ще упълномощи своя представител при провеждане на общото събрание на акционерите на ответното дружество да гласува в съответствие с волята на Общинския съвет.

Логическото и правно свързване на тези два въпроса по този, а не по някакъв друг начин, ясно сочи и самото им обединение в обща точка от разглеждания дневен ред. Против такова обединяване воля не е изразил нито един общински съветник, което води до безсъмнения извод, че за всеки присъствал и гласувал не съществува и капка съмнение относно взаимовръзката между волята и по двата въпроса, т.е. в зависимост от това дали ОбС ще даде съгласие за предложените промени или не, ще се упълномощи представителя на Община Пловдив в Общото събрание на акционерите, да гласува съответно „За“ или „Против“ по точките, включени в дневния ред на общото събрание.

Налага се и друг извод:

Именно на база изложеното по-горе, общинските съветници са гласували и приели за обсъждане дневен ред, с точно формулирано съдържание и то се отнася единствено до определяне на начина, по който

представителят на акционера Община Пловдив е трябвало да бъде упълномощен да гласува в насроченото за 09.01.2023 г. общо събрание на Пълдин Туринвест АД. **Защото логично - начина на гласуване от негова страна, е външния израз на волята на акционера.** В така формулираната точка от дневния ред, няма нито една спомената дума, нито за даване или недаване на съгласие за изменение на Устава и капитала на дружеството, нито относно това да се упълномощи Кмета на Община Пловдив да обжалва евентуално взето решение за изменение в капитала и/или Устава на дружеството.

Какво се установява от съдържанието на Протокол № 24/19.12.2022 г. при обсъждане на посочената ясно формулирана точка?

При отговора на този въпрос съдът ще си позволи да цитира имената и конкретно изразена от носителите им воля, защото действителното решение на ОбС Пловдив е взето чрез гласуване, при това не анонимно, не веднъж, а цели три пъти, като отговорността за това гласуване е конкретна. За да стане ясно за какво са били „За“ общинските съветници и за какво „Против“ или „Въздържал се“, следва да се проследи хронологията на конкретните събития.

Видно от страница първа на представения и неоспорен от страните протокол № 24/19.12.2022 г. /л.150/, както се посочи, първоначално точките са били разделени така:

„13. 22X1-613 /13-12-2022 - Упълномощаване представители на община Пловдив в общо събрание на акционерите на „Пълдин Туринвест“ АД, гр. Пловдив да гласува по проекторешенията на извънредното общо събрание на акционерите, което ще се проведе на 09.01.2023 г. или при липса на кворум на резервната дата 24.01.2023 г.

Вносител: В. Р. - *** на община Пловдив, за Кмет на община Пловдив, съгласно Заповед № 220А-2301/30.09.2022 г. /Прието

14. 22X1-610 /12-12-2022 - Увеличаване капитала на „Пълдин Туринвест“ АД и изменения на устава на дружеството и упълномощаване представителя на община Пловдив в Извънредно общо събрание на акционерите в „Пълдин Туринвест“ АД да гласува по проекторешенията на извънредното общо събрание на акционерите, което ще се проведе на 09.01.2023 г. или при липса на кворум на резервната дата 24.01.2023 г.

Вносител: ППГОС от Демократична България - Обединение“.

След обединяване на двете точки, поради коментираното по-горе ясно изразеното съгласие на всички общински съветници, че решенията по тях са взаимосвързани и няма как да си противоречат – с „40 гласа „За“, 5 – „против“ и 4 – „въздържали се“, започва обсъждане на обединените т.13 и т.14.

В първото по делото заседание ищецът представи, и по делото бяха приети като доказателства, двете цитирани предложения.

Предложението, внесено от В. Р. - *** на община Пловдив, за Кмет на община Пловдив, съгласно Заповед № 220А-2301/30.09.2022 г. /л.187 от делото/, е относно „упълномощаване на представителя на Община Пловдив в

общото събрание на акционерите на „Пълдин Туринвест“ АД – град Пловдив да гласува по проекто-решенията на извънредното общо събрание, което ще се проведе на 09.01.2023 г. или при липса на кворум на резервна дата 24.01.2023 г.“

Предложението, внесено от ППГОС „Демократична България – Обединение“ /л.205 от делото/ е относно: „Увеличаване капитала на Пълдин Туринвест“ АД и изменения на устава на дружеството и упълномощаване представителя на Община Пловдив в извънредно общо събрание на акционерите в „Пълдин Туринвест“ да гласува по проекто-решенията на извънредното общо събрание, което ще се проведе на 09.01.2023 г. или при липса на кворум на резервна дата 24.01.2023 г.“

Основният въпрос тук е: възпроизведено ли е по какъвто и да е начин съдържанието на тези две предложения в протокола на Общинския съвет от 19.12.2022 г.?

Обсъждани ли са въобще така внесените предложения по двете точки, съответно по т.13 - от В. Р. - * на община Пловдив, за Кмет на община Пловдив и по т.14 – от ППГОС от Демократична България – Обединение, със съдържанието на техните пълни текстове според двата документа, представени от ищеца едва в съдебното заседание от 27.03.2023 г. или се е случило, обсъдило и гласувало друго?**

Ето и дословното възпроизвеждане на случилото се:

След обединяване на двете точки, думата е дадена на *** Н. Р., който съгласно Протокола: „предложи представителят на Община Пловдив в Общото събрание на акционерите да гласува „За“ по всички точки от дневния ред на Общото събрание“, т.е. не по дневния ред на заседанието на общинския съвет, а по всички точки на Общото събрание на акционерите, които, няма съмнение, предвиждат увеличение на капитала и изменение на устава по начин, подробно посочен по-горе и както и в получените от Община Пловдив материали за Общото събрание на акционерите.

*** К. Г., като е заявил, че „той и колегите му подкрепят г-жа В. А.“, е предложил „гласуването *по това предложение* да бъде поименно, с изчитане на името на всеки съветник и групата, към която принадлежи“ /л.151/. Неговото предложение е било отхвърлено на два пъти от Общинския съвет.

По същество по предложението на г-н Н. Р. да се гласува „За“ по всички точки от дневния ред на Общото събрание на ответното дружество, отношение са взели ***: В. А., К. Г., Г. В., В. С. /който изрично конкретизира, че се обсъжда предложението на „колегите от Автентична Лява България“ и предлага да се гласува „против“/, Д. К., В. П. и Е. П., като всеки от тях е изразил изрично **НЕСЪГЛАСИЕ** с предложението, направено от *** Н. Р.. То е подложено на гласуване, като в протокола недвусмислено и категорично е записано /л.152/:

„Предложението на г-н Р. представителят на Община Пловдив в ОСА да гласува „ЗА“ ПО ВСИЧКИ ПРОЕКТОРЕШЕНИЯ НА Общото събрание на акционерите се прие с 27 гласа „За“, 21 – „Против“ и 2 – „Въздържал се“.

Според съда очевидно е формирана и ясно изразена категорична воля на мнозинството гласували предложенията за измененията в Устава и капитала на ответното дружество, които предварително са били изпратени на Община Пловдив, да се приемат, т.е. да се даде съгласие за тях и в съответствие с това съгласие, представителят на Община Пловдив в насроченото за 09.01.2023 г. общо събрание на Пълдин Туринвест АД, да гласува по всички предложения със „За“.

„За“ всички тези проекторешения са гласували 27 поименно посочени общински съветници.

Този извод се потвърждава категорично от последващите напълно безспорни факти. *** Д. К. и В. С. /които, както се посочи, са изразили ясно воля „против“ предложението на г-н Р./, са оспорили гласуването и то е било повторено /л.152/.

Ето какво е отразено в Протокола след прегласуването:

„При проведеното прегласуване предложението на г-н Р. се прие с 27 гласа „За“, 21 – „Против“ и 2 – „Въздържал се“.

Казано по друг начин, всеки гласувал ясно е запазил и повторно е обективирал волята си по същия начин. И тя не е относно неясен въпрос, настанало „объркване“ или друго предложение, последващо предложението на *** Р., а само и единствено относно него.

Последвало е обяснение на *отрицателен вот* от *** г-н К. Г., г-н Г. В., г-н В. Т. и г-жа В. А..

Че гласуването като предмет, тема и воля е било напълно ясно и без промяна за всички съветници, сочат мотивите, изложени от тях в изказванията им „*против*“ гласуването вече на два пъти предложение на колегата им Р..

Нещо повече.

Г-жа В. А. е поискала ново прегласуване на направеното предложение.

В протокола е отразено ясно: „***. Д. прочете *предложението на г-н Р.*, съгласно което се упълномощава представителят на Община Пловдив в ОСА да гласува „За“ по всички проекторешения на свиканото ОСА. Г-н Р. не възрази на изчетения от ***.Д. текст“. Няма спор, ***.Д. е *** на Общински съвет, ръководил заседанието му. А до този момент пред Общинския съвет се обсъжда формулираното конкретно и ясно предложение на *** Р., което отново ясно е прочетено пред всички общински съветници.

След направена почивка, предложението за упълномощаване на представителя на Община Пловдив да гласува „За“ всички предложени промени е подложено на гласуване.

Ето какво е отразено в Протокола по това, по същество ***трето гласуване***:

„С 28 гласа „за“, 21 – „против“, 1 – „въздържал се“, предложението се прие, с което се оформи решение № 576, което е неразделна част от настоящия протокол“.

Казано по друг начин, ясно изразената в две поредни гласувания воля на Общински съвет Пловдив да приеме всички предложени изменения в капитала на ответното дружество, ясно е потвърдено и в третото гласуване, с което се упълномощава представителят на Общината в Общото събрание на акционерите да гласува **само и единствено „ЗА“ по всички предложени изменения, включени в дневния ред на извънредното общо събрание на акционерите на ответното дружество.** От представения и неоспорен от страните Протокол № 24 от заседанието на ОбС – Пловдив, се налага единственият възможен извод, че Общинския съвет **в нито един момент не е обсъждал или подлагал на гласуване каквото и да е друго предложение,** нито е формирал воля „против“ предложените и гласувани по-късно промени в устава и капитала на ответното дружество, както твърди ищецът.

От съдържанието на неоспорения от страните Протокол № 24, се налага един единствен възможен извод - в нито един момент, в нито едно изказване или реплика, не е било възпроизведено, обсъждано или изчитано което и да е друго предложение за гласуване, освен това на *** Н.Р..

За пълнота на изложението и наведените от страните доводи, съдът ще посочи и следното:

Едва в писмената защита по същество на спора, представена от процесуалния представител на ищеца в дадения от съда срок, за първи път се твърди, че предложенията, подробно цитирани по-горе, а именно на В. Р. - *** на община Пловдив, за Кмет на община Пловдив и на ППГОС „Демократична България – Обединение“, 1/ са били предварително известни на *** и 2/ тези предложения били гласувани, „заедно“ с предложението, направено от *** Н. Р..

Съдът намира следното:

Твърдението на ищеца, че двете предложения са били „част от материалите по дневния ред“ за заседанието на общинския съвет, е заявено при представянето на тези два документа по делото – едва в съдебното заседание от 27.03.2023 г. и не се съдържа нито в исковата молба, нито в допълнителната искова молба.

С отговора на исковата молба ответникът оспори истинността на текста по т. I и т. III от представеното с исковата молба „Решение № 576 на Общински съвет Пловдив, взето с протокол № 24 от 19.12.2022 г.“. Но с допълнителната искова молба, въпреки ясните процесуални изисквания по чл. 372, ал. 2 ГПК, исковата молба не бе пояснена, а двете предложения, които, като документи очевидно са съществували преди 19.12.2022 г., не бяха представени по делото. Заверен препис от Протокол № 24 от заседанието на Общинския съвет от 19.12.2022 г., на който точно протокол всъщност, се основава представеното от ищеца, но оспорено от ответника Решение № 576, бе представен по делото не от ищеца, а от ответника.

С постановеното определение № 236 от 06.03.2023 г. по чл. 374, ал. 1 ГПК, съдът откри производството по чл. 193 – 194 ГПК относно оспорената от ответника истинност на текста по т. I и т. III от посоченото Решение № 576, като ищецът имаше в това производство и допълнителна възможност да

представи и/или да поиска събирането на доказателства – не само за съществуването и за знанието на *** за пълното текстово съдържание на посочените две предложения, но и съответно за най-важното: дали точно това съдържание на двете предложения и в какъв точно обем, е било разглеждано и гласувано на заседанието на Общинския съвет от 19.12.2022 г.

Твърдените от ищеца два факта – за знанието на *** за пълното съдържание на двете предложения, които бяха представени в съдебното заседание от 27.03.2023 г., както и за това, че тези две предложения били гласувани „заедно“ /едновременно/ с конкретно записаното в протокола предложение на *** Н. Р. не са общоизвестни или служебно известни на съда факти, които да не подлежат на доказване /чл. 155 ГПК/. Не са и факти, за които съществува установено от закон предположение, за да не е необходимо да се доказват /чл. 154, ал. 2 ГПК/. Напротив, това са твърдени от ищеца, но спорни факти от значение за решаване на делото и конкретно за истинността на текста по т. I и т. III от представеното с исковата молба „Решение № 576 на Общински съвет Пловдив, взето с протокол № 24 от 19.12.2022 г.“ /чл. 153 ГПК/. Затова са факти, за чието установяване в процеса доказателствената тежест бе върху ищеца /чл. 154, ал. 1 ГПК/. Но доказателства за установяването на тези твърдени от ищеца нови факти, освен вече представения от ответника и неоспорен Протокол № 24 от 19.12.2022 г., точно на който документ е основано Решение № 576 от 19.12.2022 г., не бяха нито посочени, нито поискани – както преди, така и в самото съдебно заседание от 27.03.2023 г., когато двата документа /предложения/ с вх. № 22Х1-613 /13-12-2022 и вх. № 22Х1-610 /12-12-2022 бяха за първи път приложени по делото. Нито по съответния процесуален ред бе поискано от ищеца, подобни доказателства да бъдат ангажирани.

Не може да има спор, че самото съществуване на едно или друго предложение, по никакъв начин не го превръща в решение.

От безспорния между страните като съдържание протокол № 24 от проведеното на 19.12.2022 г. заседание на Общинския съвет е видно, че дори да се приеме, че е било налице предложение за решение за „недаване на съгласие“ по чл. 516, ал. 2 ЗОБС и такова или подобно предложение да е било предварително включено в дневния ред за това заседание /което не се установява/, според протокола от същата дата 19.12.2022 г. решение в посочения смисъл нито е било поставяно на обсъждане, нито е било гласувано. Точно според протокол № 24 от 19.12.2022 г., Решение на Общинския съвет от същата дата 19.12.2022 г. за даване или за недаване на съгласие по чл. 516, ал. 2 ЗОБС, което да е било взето от *** с мнозинството по чл. 27 ЗМСМА, просто няма.

Има единствено гласувано на цели три пъти решение представителят на Община Пловдив в насроченото извънредно общо събрание на ответното дружество да гласува „За“ по всички точки от дневния ред на общото събрание на акционерите, а с това и даде съгласие за предложените изменения в Устава и капитала на дружеството. На 19.12.2022 г. Общински съвет Пловдив не е взимал, нито обсъждал дори друго решение по този въпрос.

Съдът намира, че следва ясно да се наблегне и на следното:

Предвид явната значимост на предложените промени в Устава и изменението в капитала на ответното дружество, във всеки един момент до провеждане на общото събрание на акционерите на 09.01.2023 г. – Общинският съвет – Пловдив е имал правната и фактическа възможност да вземе и друго, последващо решение – с което общиските съветници по същество да изразят воля и да упълномощят представителя на Община Пловдив, по всяка една от предложените промени в Устава и капитала на дружеството, да гласува „**против**“. Всяко последващо такова решение несъмнено би имало като правен резултат категоричната отмяна на предходно взетите решения в обратния смисъл. Доказателства Общински съвет Пловдив да е взел друго последващо решение в такъв смисъл не се представиха, а и такова обстоятелство въобще не се твърди.

Единственият възможен извод, който съдът може да направи е, че на цели три пъти, Общински съвет Пловдив ясно и категорично е формирал воля **да се гласува „За“, а с това и да даде съгласие** за всички предложени на акционера Община Пловдив изменения в Устава и капитала на ответното дружество.

Както се посочи, така представеният протокол № 24/19.12.2022 г. е издаден от Общински съвет – Пловдив и не бе оспорен от ищеца при приемането му като доказателство. Същият има характер на официален свидетелстващ документ, верността и доказателствената сила на който не е оспорена в настоящото производство. Той несъмнено има характер на достоверен документ по смисъла на чл. 194, ал.1, предл.1-во ГПК, доколкото доказателствената му сила не бе опровергана по какъвто и да е начин. От съдържанието му, подробно и конкретно изложено по-горе, се установява, че Общински съвет Пловдив не е взимал решенията по т.І и т.ІІІ в представеното от ищеца „Решение № 576 на Общински съвет Пловдив, взето с протокол № 24 от 19.12.2022 г.“, и по-точно:

- не е формирал и изразявал воля, с която не дава съгласие за предложените промени в устава на дружеството и изменение на капитала му,
- нито е формирал воля, с която упълномощава Кмета на Община Пловдив да оспори взетите на ОСА решения пред съда /впрочем въпросът по т.ІІІ е неотносим към настоящия спор/.

Ето защо и като има предвид, че представеният от ищеца документ, озаглавен „Решение № 576 на Общински съвет Пловдив, взето с протокол № 24 от 19.12.2022 г.“, не е самостоятелен диспозитивен документ, а е документ, чието съдържание юридически би трябвало да е изцяло идентично /производно/ на автентичната воля на Общинския съвет, пряко отразена в съдържанието на безспорния между страните Протокол № 24 от 19.12.2022 г., съдът, при сравняването на тези два документа /чл. 194, ал. 1 ГПК/, намира оспорването на истинността на част от съдържанието на представеното от ищеца „Решение № 576“, а именно текстовете, вписани в този документ като „решения по т. І и т. ІІІ“, за изцяло основателно и доказано.

На основание чл. 194, ал.3 от ГПК, съдът следва да обяви за неистински

представения от Община Пловдив документ – „Решение № 576 на Общински съвет Пловдив, взето с протокол № 24 от 19.12.2022 г.“, в оспорената му част, по отношение на вписаното в документа съдържание на текстовете на отделните „решения по т. I и т. III“.

От представените писмени доказателства се установява, че представителят на акционера Община Пловдив в проведеното Общо събрание на акционерите на ответното дружество е гласувал „За“ всички предложени промени в устава и изменение на капитала, като гласуването съответства изцяло и напълно на волята на ОбС – Пловдив, изразена ясно и категорично чрез посочените три последователни гласувания.

В обобщение, по така наведеното от ищеца основание за незаконосъобразност на взетите решения от общото събрание на съдружниците на ответното дружество, проведено на 09.01.2023 г., съдът намира, че към тази дата акционерът Община Пловдив не е притежавал правото на „блокираща квота“ по смисъла на чл.51б, ал.2, т.1 и т.2 от Закона за Общинската собственост /ЗОБС/. Дори да се приеме, че правото на такава квота е било налице, на основание изложените по-горе мотиви, то не е било реализирано. Напротив, от представения протокол от проведено заседание на ОбС – Пловдив от 19.12.2022 г. се установява, че ОбС – Пловдив чрез три последователни гласувания е приел едно единствено предложение – представителят на Община Пловдив в общото събрание на Пълдин Туринвест АД да гласува „За“, а с това е дал изрично **съгласие** за всички предложени изменения в устава, както и за предложеното увеличение на капитала на това дружество.

Ето защо, предявения на това основание иск по чл. 74, ал. 1 ТЗ, във вр. с чл. 51б, ал. 2, т. 1 и т. 2 ЗОБС, следва да се отхвърли като неоснователен.

II. По твърдението за незаконосъобразност на взетите решения, поради противоречието им с чл. 28, ал. 7 от Закона за приватизация и следприватизационен контрол:

Съгласно посочената разпоредба: „Извън случаите по ал. 8, в търговски дружества с държавно или общинско участие в капитала не се допуска намаляване на това участие без съгласието на Агенцията за публичните предприятия и контрол, съответно на общинския съвет.“

Няма спор, че ответното дружество е с общинско участие, доколкото акционер в него е Община Пловдив. Няма спор също, че процентното участие в капитала на дружеството на този акционер се намалява с предложенията за увеличаване капитала на дружеството - конкретно по т.1.1 и 2.2. от предложените промени и в хипотезата на чл. 193 от ТЗ.

Тук в пълна сила важат изложените подробно по-горе мотиви за съгласието, като елемент от фактическия състав, към които мотиви съдът препраща изцяло.

Императивната норма на чл. 28, ал.7 от ЗПСК не допуска какъвто и да е друг законосъобразен вариант за настъпване на посочените последици, освен наличието на съгласие на Общински съвет. Всяко друго проявление на волята

на Общински съвет – Пловдив би попречило и възпрепятствало предложените изменения.

На следващо място, така даденото съгласие трябва да е дадено пред ответното дружество и единствено компетентния орган, който допуска или не изменение на капитала – общото събрание на акционерите.

Не на последно място, съгласието за такова изменение следва да е дадено по единствения възможен начин – чрез гласуване „За“.

Всички посочени предпоставки са налице.

Общински съвет – Пловдив чрез три последователни гласувания, подробно посочени като факти и хронология по-горе, е дал съгласие за предложените промени. Впоследствие, пълномощникът на Община Пловдив е гласувал само „За“ всяко едно предложение за промяна, което е довело до намаляване участието на акционера Община Пловдив в капитала на ответното дружество.

От друга страна съдът намира, че съгласие на Агенцията за публичните предприятия и контрол не се изисква, тъй като такова е необходимо единствено в първата от цитираните в чл. 28, ал.7 от ЗПСК хипотези, а именно при търговски дружества с държавно участие. При втората от тях – при търговски дружества с общинско участие, волята на принципала се формира и изразява от ОбС, поради което и в закона е посочено „съответно“.

Ето защо съдът намира, че не се констатира противоречие на взетите решение с нормата на чл. 28, ал.7 от ЗПСК, а въведените в тази насока твърдения, според съда, са неоснователни.

III. Ищецът твърди, че е нарушена разпоредбата на чл. 194, ал.4 от ТЗ.

Съгласно заглавието на чл. 194 от ТЗ, нормата визира „Предимства на акционерите при издаване на нови акции“. Съгласно чл.194, ал.1 от ТЗ, „Всеки акционер има право да придобие част от новите акции, която съответства на неговия дял в капитала преди увеличаването.“

А съгласно чл. 194, ал.4 от ТЗ: „Правото на акционерите по ал. 1 и 2 може да бъде ограничено или да отпадне само по 1/ решение на общото събрание, 2/ взето с мнозинство две трети от гласовете на представените акции. 3/ Управителният съвет, съответно съветът на директорите, представя доклад относно причините за отмяната или ограничаването на предимствата и обосновава емисионната стойност на новите акции. 4/ Решението на общото събрание се представя в Търговския регистър за обявяване.“

Ищецът твърди, че нарушението на чл.194, ал.4 от ТЗ се състои в следното:

А/ решението на общото събрание за отпадане правото на акционерите да придобият съответна на дела им част от новоиздадените акции се обявява в Търговския регистър *предварително*, което в настоящия случай не било направено;

Б/ решението за увеличение на капитала при условията новите акции да

бъдат записани от определено лице на определена цена, при отпадане правото на останалите акционери да запишат нови акции, без:

Б.1. *преди това* да е взето изрично решение на общо събрание на акционерите по реда на чл. 194, ал. 4 от ТЗ;

Б.2. *с изискуемото от закона мнозинство* и

Б.3. да е предоставен Доклад на Съвета на директорите и

Б.4. *без преди това* същото да е *предварително обявено* по партидата на дружеството в ТРРЮЛНЦ, е в нарушение на закона.

Какви са фактите?

По така изискуемия фактически състав на чл.194 от ТЗ:

1/ Видно от представения протокол Общото събрание на акционерите на ответното дружество е взело решение по т. 1.3:

„На основание чл.194, ал.4 от Търговския закон, отпада предимството на акционерите да придобият част от новите акции, която съответства на дела им в капитала преди увеличението, по причини, изложени в доклад на Съвета на директорите на Пълдин Туринвест АД по чл. 194 ал.4 от ТЗ от 02.12.2022г.“

Следователно, първият елемент от фактическия състав е налице и нарушение на закона не се установява.

2/ „За“ това изменение на устава на дружеството са гласували *единодушно* всички акционери. Ето защо, налага се извод, че изискваното от закона мнозинство при гласуване на предложение с посочения предмет е спазено изцяло, а твърдението на ищеца /по **т.Б.2.** от настоящите мотиви/ е изцяло неоснователно.

3/ По делото е приет като доказателство, представен с отговора на исковата молба, доклад на Съвета на директорите на ответното дружество от 02.12.2022 г., който не е оспорен от ищеца. Съдът намира, че доводите, изложени в доклада на Съвета на директорите, са въпрос на целесъобразност, но не и на законосъобразност, доколкото нормата на чл. 194, ал.4 от ЗПСПК не съдържа изисквания към тях. Ето защо, основателността им не е предмет на съдебен контрол в рамките на настоящото производство.

Представено е и писмо с вх.№ на ответника към 22Ф-7662-1/02.12.2022 г., с което до ищеца са изпратени материалите за процесното Общо събрание на акционерите, а сред тях е и посочения доклад. Т.е. налага се извод, че твърдението на ищеца за нарушение на закона по отношение на това изискване, е изцяло неоснователно – **Б.3.**

Но дори да се приеме, че този Доклад не е бил изпратен на Община Пловдив *предварително*, което се опровергава от посочените доказателства, съдът намира, че това не е и елемент от изисквания от закона и коментиран по-горе фактически състав на посочената норма. Законът изисква такъв доклад да е налице, той да е съставен от Съвета на директорите, който да го

представи пред акционерите.

Нещо повече, какви са изискванията относно писмените материали, с отношение към предмета на провеждано общо събрание на акционерите, ясно е посочено в чл. 224, ал.1 и 3 от ТЗ. Съгласно посочените норми, писмените материали трябва да бъдат поставени на разположение на акционерите и на всеки акционер – предоставени при поискване безплатно.

Това налага съдът отново да се върне на изложените подробно по-горе мотиви относно основния за спора въпрос: Каква е била действителната воля на ОбС – Пловдив относно предложените изменения в устава на ответното дружество и увеличаване на капитала му? И отново да посочи, че съгласно неоспорения от ищеца протокол № 24, в нито един момент няма и капка съмнение, че всеки един общински съветник, гласувал „За“ или „против“ предложените изменения, е бил напълно наясно със съдържанието на предложените промени и последиците от тях. Тази категорична воля е изразена ясно чрез последователното на три пъти гласуване на тези промени, както в ясно изложените мотиви, както на предложилия текста на гласуване г-н Р., така и на гласувалите против подробно и изрично посочени по-горе общински съветници.

Ето защо, не може да се сподели като основателен доводът на ищеца, че съдържанието на доклада не е било известно на гласувалите. Самият доклад е представен и пред Общото събрание на акционерите, където отново не е имало каквито и да е въпроси относно неговото съдържание, нито е било направено някакво искане по отношение на него. Не се ангажираха и доказателства, че докладът на съвета на директорите е поискан изрично от акционера Община Пловдив, и той не му е бил предоставен.

Предвид изложените мотиви, съдът намира, че по отношение изискването да е налице доклад на съвета на директорите, който да е на разположение на акционерите, не е допуснато каквото и да е нарушение на закона.

4/ На последно място, съгласно чл. 194, ал.4 от ТЗ, решението на ОСА се представя в ТР за *обявяване*.

Налице ли е допуснато нарушение по обявяване на решението по чл.194, ал.4 от ТЗ и какво е правното значение на този акт?

Съдът намира, че по същество посоченото изискване към решението по чл.194, ал.4 от ТЗ не е елемент от фактическия състав, за да настъпят посочените в него правни последици, а именно – отпадане на цитираното предимство за досегашните акционери.

Смисълът на посоченото последно изречение на чл.194, ал.4 от ТЗ е съвсем различен – от една страна - касае се до изрично въведено със законова норма изискване за обявяване на акт на дружеството в ТР предвид неговото значение, както за самите акционери, така и за трети лица.

От друга страна, с нормата е посочено, че този акт подлежи на обявяване – с това изрично е посочено, че той попада в приложното поле на чл. 21, т. 2 от ЗТРЮЛНЦ с всички правни последици от това, включително

по отношение осъществявания от длъжностното лице по регистрацията контрол по заявено за обявяване обстоятелство или акт;

И не на последно място – че този акт подлежи на обявяване, но не и на вписване.

Следва ясно да се отграничи с кои актове на органите на дружеството, в случая Общо събрание на акционерите, какви правни последици свързва законът, респ. какви са изискванията и последиците към тяхното оповестяване.

На обявяване в ТР подлежат актове с цел публичност – по отношение на трети за дружеството лица, но и по отношение на акционерите.

Обратно, на вписване подлежи не самото решение за увеличение на капитала, а реалното осъществяване на увеличението.

В процесния случай са налице две решения на ОСА – едно, с което отпада предимството на акционерите – по чл. 194, ал.4 от ТЗ, и второ, с което се променя капиталът с внасяне на непарична вноска – по чл. 193, ал.1 от ТЗ.

Ищецът твърди, че решението по чл. 194, ал.4 от ТЗ трябва да е *предварително обявено* в ТР преди решението по чл.193, ал.1 от ТЗ, а това не било направено. /т.А от посочените по-горе твърдения за нарушение на чл. 194, ал.4 от ТЗ/

Съдът намира, че от една страна такова изискване в закона просто не е налице. В този смисъл е и съдебната практика /Решение № 788/07.12.2006 г. на ВКС по т.д. № 411/2006 г.; Решение № 120/16.10.2015 г. на ВКС по т.д. № 2362/2014 г. и др./ Ето защо обратното твърдение на ищеца /т.А/ е изцяло неоснователно. Просто такова изискване в закона не е предвидено.

От друга страна, в настоящия случай това е фактически и правно безсмислено, тъй като се касае до увеличение на капитала под условие, че акциите от увеличението се предоставят на определени лица срещу определена непарична вноска – чл.193, във вр. с чл. 195 от ТЗ.

Съгласно представения протокол от ОСА на ответното дружество, по т.1.2 от дневния ред единодушно е решено:

„1.2. Увеличението на капитала се извършва по реда на чл.193 от ТЗ и чл.195 от ТЗ, под условие, че новите акции се записват - поемат от определено лице: Община Варна, п.к.9000, бул. Осми приморски полк №43, БУЛСТАТ 000093442, на определена цена - 1 /лев/, която има право да запише 16 314 400 броя от новите акции от капитала на „Пълдин Туринвест“ АД гр. Пловдив, и срещу стойността им да внесе /апортира/ като непарична вноска 16 314 400 (шестнадесет милиона триста и четиринадесет хиляди и четиристотин) броя обикновени безналични поименни акции с право на глас в Общото събрание на акционерите, всяка една с номинал от по 1 (един) лев от капитала на „Международен Панаир Пловдив“ АД, град Пловдив, ЕИК: 825278766, оценени по реда на чл.72 от ТЗ от три вещи лица, съгласно акт за назначаване на вещи лица № 20210929090006/30.09.2021 г.“

След като увеличението на капитала се извършва под ясни условия – в полза на конкретно лице, при непарична вноска с конкретна стойност и срещу

това се записват предварително определен брой акции от това именно лице, е юридически невъзможно да е налице право на предимство по чл. 194, ал. 1 от ТЗ за останалите акционери. Казано по друг начин – акционерите „избират“ и решават вместо правото да придобият част от новите акции, която съответства на дела им в капитала преди увеличението, да допуснат като акционер конкретно лице с точно определена непарична вноска, с определена стойност и срещу точно определен брой акции. Изводът, който се налага е, че посоченото от ищеца специално предимство на акционерите е гарантирано само в случаите на предложено на всички акционери увеличение на капитала с парични вноски. Защото само тогава юридически би могло, всеки акционер да реализира правото по чл. 194, ал. 1 ТЗ, като запише съответна част от новоемитираните акции и след заплащането им на дружеството, да ги придобие. В случая обаче, се цели нещо коренно различно – придобиване от дружеството не на пари, а на конкретната непарична вноска. Тази непарична вноска е с точно определена стойност и се внася в дружеството само при условие, че издадените при увеличението на капитала нови акции се запишат и придобият не от акционерите по реда на чл. 194, ал. 1 ТЗ, а само от конкретния вносител на актива, съставляващ вноската.

Затова и съдът намира, че нормата на чл. 193 ТЗ в процесния случай е специална по отношение чл. 194, ал. 1 ТЗ.

В този случай, за да се вземе от общото събрание решение за увеличаване на капитала по реда на чл. 193 или чл. 195 от ТЗ, изискването на закона е само едно: приемането на решение по чл. 193 или чл. 195 ТЗ да бъде или предхождано, или съчетано с решение по чл. 194, ал. 4 ТЗ, защото решението по чл. 194, ал. 4 ТЗ, за отпадане на предимственото право на акционерите по чл. 194, ал. 1 ТЗ, само юридически „отваря пътя“ за приемане на другите две решения.

Но след като капиталът на Пълдин Туринвест АД не се увеличава по общия ред на издаване на нови акции срещу парични вноски, които всеки акционер има право да направи, за да запише и да придобие по реда на чл. 194, ал. 1 ТЗ, съответна на дела му част от акциите от увеличението, затова в случая няма и законово изискване, решението по чл. 194, ал. 4 ТЗ да се обявява в Търговския регистър преди вземане на решението по чл. 193 ТЗ. Напротив, изцяло съобразено със закона е, ако тези две решения се приемат, разбира се, с необходимите за всяко едно от тях кворум и мнозинство, в едно и също заседание на общото събрание. В случая всяко едно от тези две решения е прието с единодушие от 100% от присъстващите на Общото събрание представители на акционерите, заедно притежаващи 100% от вписания в Търговския регистър капитал на Пълдин Туринвест АД.

Основен и пределно ясен принцип при вписване на увеличението на капитала в Търговския регистър е, че се вписва не самото решение на общото събрание за увеличаване на капитала, а се вписва вече проведеното, фактически настъпилото увеличение на капитала – вж. изрично чл. 192а ТЗ. Затова обявяването по чл. 194, ал. 4 ТЗ е правно условие за последващото вписване в Търговския регистър – на фактически вече състоялото се, на практически настъпилото увеличение на капитала. Но не е правно условие

/поставено от закона предварително изискване/ за провеждане на самото гласуване на акционерите и за приемането на решение на общото събрание за увеличаване на капитала.

Изводът, който се налага, е че законът не изисква решението по чл. 194, ал.4 от ТЗ да бъде обявявано в ТР преди Общото събрание на акционерите да гласува и приеме решение за увеличение на капитала, поради което съдът намира доводите на ищеца в тази насока за неоснователни, а взетите решения от ОСА за законосъобразни.

Предвид изложените мотиви съдът намира, че всички решения, взети на общото събрание на акционерите на ответното дружество, проведено на 09.01.2022 г., са законосъобразни, а твърденията на ищеца – за неоснователни и недоказани.

С оглед изхода от спора, съдът следва да се произнесе и по направеното от ответното дружество искане за присъждане на разноски, съобразно списък по чл. 80 от ГПК – в размер на 3600 лв. с ДДС за заплатено адвокатско възнаграждение. На основание чл. 78, ал.3 от ГПК, съдът намира искането за основателно.

В открито съдебно заседание, процесуалният представител на ищеца, е направил възражение за прекомерност на посоченото възнаграждение, като е поискал да бъде присъден такъв в минимален размер, съгласно Наредбата за минималните адвокатски възнаграждения.

С оглед правната и фактическа сложност на спора, съдът намира възражението на ищеца за неоснователно, поради което претендираното възнаграждение следва да се присъди в пълен размер.

Ето защо, на основание чл. 74 от ТЗ, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА за неистински представления от Община Пловдив документ – „Решение № 576 на Общински съвет Пловдив, взето с протокол № 24 от 19.12.2022 г.“, по отношение на частта му с вписаното в документа съдържание на текстовете на решения по т. I и т. III, съгласно които:

„т. I. Общински съвет – Пловдив не дава съгласие за увеличаване на капитала и изменение на устава на „Пълдин Туринвест“ АД, с което се намалява участието на Община Пловдив в капитала на дружеството, като възлага на представителя на Община Пловдив в Общото събрание на акционерите на „Пълдин Туринвест“ Я. М. да направи изрично изявление пред Общото събрание, че акционерът Община Пловдив също така упражнява правото по чл. 51б, ал. 2 от Закона за общинската собственост на „блокираща квота“ при вземането на решения за изменение на устава и за увеличаване на капитала.“ и

„т. III. Възлага на кмета на община Пловдив, в случай, че на някоя от двете дати – 09.01.2023 г. или 24.01.2023 г., се проведе Общо събрание на акционерите (ОСА) на „Пълдин Туринвест“ АД и се приемат обявените в

поканата проекторешения за увеличаване на капитала и/или за изменение на устава на дружеството, да поиска отмяна от съда на взетите от ОСА решения“.

ОТХВЪРЛЯ, като неоснователен и недоказан, иска на Община Пловдив ЕИК 000471504, с адрес гр. Пловдив, пл. „Стефан Стамболов“ №1, против Пълдин Туринвест АД, ЕИК 160053115, със седалище и адрес на управление гр. Пловдив, бул. България № 97, да се отменят като противоречащи на повелителни разпоредби на закона, а именно: на чл. 51б, ал. 2, т. 1 и т. 2 ЗОБС, на чл. 28, ал. 7 ЗПСК и на чл. 194, ал. 4 ТЗ, на всички решения, взети на проведеното на 09.01.2023 г. в град Пловдив извънредно общо събрание на акционерите на Пълдин Туринвест АД.

ОСЪЖДА Община Пловдив ЕИК 000471504, с адрес гр. Пловдив, пл. „Стефан Стамболов“ №1, да заплати на Пълдин Туринвест АД, ЕИК 160053115, със седалище и адрес на управление гр. Пловдив, бул. България № 97, направените по делото разноски в размер на 3600 лв. с ДДС за заплатено адвокатско възнаграждение.

Решението може да се обжалва пред Апелативен съд Пловдив в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Пловдив: _____